

**MIESIĄCA PAŹDZIERNIKA 26 DNIA
ŚWIĘTEGO I SŁAWNEGO WIELKIEGO
MĘCZENNIKA DYMITRA
TOCZĄCEGO MIRRĘ.**

Wspomnienie wielkiego i strasznego trzęsienia ziemi.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfony pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 2:

Prosimion: Gdy z drzewa.

Zawsze jaśniejesz ojczyźnie swojej jak gwiazda świetlista, sławny Dymitrze męczenniku, okrywasz ją zawsze opieką przed atakami wrogów i wybawiasz ze zła, i burzy wszelakiej, przeto z radością świętujemy pamięć Twoją, Błogosławiony, z wiarą i miłością śpiewając Panu, który wysłał Ciebie (dwa razy).

Męczenniku cierpiętniku Chrystusowy, jaśniejesz cudami świata jak słońce, święty Dymitrze, przeto w dniu pamięci Twojej rozkoszujemy się wszyscy cudami Twoimi, Błogosławiony, wspaniale świętując z wiarą, a Ty mając odwagę, módl się do Pana, aby wybawił ze zniszczenia i utrapień sługi Twoje.

Włóczniami przebity w bok za przebitego w bok Zbawcę na krzyżu, zraniony bowiem Jego miłością posłużyłeś się nią jako przykładem do naśladowania, cierpiętniku Dymitrze, okazując wszystkim niezwycone świadectwa Twoje, przeto zraniony prześladowca upadł, przyjąwszy próbę wyznania Twego, męczenniku Chrystusowy.

Inne stichery, ton 8:

Prosimion: O, przesławny cud!

O, przesławny cud! Na niebiosach i na ziemi radość, dzisiaj zajaśniało bowiem wspomnienie Dymitra męczennika, ukoronowanego pochwałami przez aniołów i przyjmującego śpiew od ludzi. O, jakże ucierpiał! Jak wspaniale walczył! Przez Niego upadł zły wróg, zwyciężony przez Chrystusa (dwa razy).

O, przesławny cud! Światłością cudów, jaśniejszą od słońca, zawsze oświecasz krańce ziemi, Dymitrze, sam oświecany Światłością Niezachodzącą i w niej radujący się. To Jego promienie odpędziły chmury barbarzyńców, choroby odpędzają i demony zwyciężają.

O, przesławny cud! Ze względu na Chrystusa przebity zostałeś, trzykroć błogosławiony Dymitrze, i zawsze okazujesz się mieczem obosiecznym na wrogów, ścinając wrogów buńczuczność i zrzucając okrucieństwo demonów, do którego wołamy: Święty Dymitrze, otocz nas opieką, z wiarą czczących Ciebie zawsze z miłością.

Chwała. Ton 6. Leona Bizancjusza: Dzisiaj wzywa nas cierpiętnika światowe święto, przyjdźcie więc, miłośnicy świąt, radośnie świętujmy pamięć Jego, wołając: Raduj się, który szatę niegodziwości rozdarłeś wiarą, otoczywszy się

męstwem Ducha. Raduj się, który zniszczyłeś podstępny wroga, mocą daną Tobie przez Boga Jedyne. Raduj się, który z przebitymi członkami błogosławioną męką Chrystusa duchowo nas opisał, do którego módl się, upiększenie cierpiętników, Dymitrze, abyśmy zostali wybawieni od wrogów widzialnych i niewidzialnych, i zbawili dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Któż Ciebie nie wysławi, Najświętsza Dziewico? Któż nie zaśpiewa Twemu przeczystemu narodzeniu? Albowiem przedwiecznie z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony, z Ciebie, Czysta, przyjdzie, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, Bogiem będąc z natury ze względu na nas stał się człowiekiem, nie w dwóch oddzielnych osobach, ale w dwóch niepomieszanych naturach poznawany. Módl się do Niego, Czysta, najbardziej błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Proroctwa Izajasza (67, 15- 68, 2).

Spojrzyj z nieba i patrz z Twojej stolicy, świętej i wspaniałej! Gdzie Twoja zazdrosna miłość i Twoja potęga? Gdzie poruszenie Twoich uczuć? Miłosierdzia Twego nie powstrzymuj, proszę: Boś Ty naszym Ojcem! Zaiste, nie poznaje nas Abraham, Izrael nas nie uznaje; Tyś, Panie, naszym Ojcem, „Odkupiciel nasz” to Twoje imię odwieczne. Czemuż, o Panie, dozwalamy nam błądzić z dala od Twoich dróg, tak iż serce nasze staje się nieczułe na bojaźń przed Tobą? Odmień się przez wzgląd na Twoje sługi i na pokolenia Twojego dziedzictwa. Czemu bezbożni wtargnęli w Twoje święte miejsce, wrogowie nasi podeptali Twoją świątynię? Staliśmy się od dawna jakby ci, nad którymi Ty nie panujesz i którzy nie noszą Twego imienia. Obyś rozdarł niebiosy i zstąpił – przed Tobą skłębili się góry, podobnie jak ogień pali chrust i sprawia wrzenie wody – abyś dał poznać Tve imię wrogom. Przed Tobą drzeć będą narody, gdy dokonasz dziwów nadspodziewanych, Zstąpiłeś: przed Tobą skłębili się góry i o których z dawna nie słyszano. Ani ucho nie słyszało, ani oko nie widziało, żeby jakiś bóg poza Tobą czynił tyle dla tego, co w nim pokłada ufność. Wychodzisz naprzeciw tych, co radośnie pełnią sprawiedliwość i pamiętają o Twoich drogach. Oto Tyś zawrzał gniewem, bośmy grzeszyli przeciw Tobie od dawna i byliśmy zbuntowani. My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wichur. Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej winy. A jednak, Panie, Tyś naszym Ojcem. Myśmy gliną, a Ty naszym twórcą. Dziełem rąk Twoich jesteśmy my wszyscy. Panie, nie gniewaj się tak bezgranicznie i nie chowaj w pamięci ciągle naszej winy! Oto wejrzyj, prosimy: My wszyscy jesteśmy Twym ludem.

Czytanie Proroctwa Jeremiasza (2, 1-12).

To mówi Pan: Pamiętam wierność twoją młodości, miłość twego narzeczeństwa, kiedy chodziłaś za Mną na pustyni, w ziemi, której nikt nie obsiewa. Izrael jest świętością Pana, pierwszym plonem Jego zbiorów. Ci wszyscy, którzy go spożywają, stają się winni, spotka ich nieszczęście –

wyroczenia Pana». Słuchajcie słowa Pańskiego, domu Jakuba, wszystkie pokolenia domu Izraela! To mówi Pan: «Jaką nieprawość znaleźli we Mnie wasi przodkowie, że odeszli daleko ode Mnie? Poszli za nicością i stali się sami nicością. Nie mówili zaś: "Gdzie jest Pan, który nas wyprowadził z kraju egipskiego, wiódł nas przez pustynię, przez ziemię bezpłodną, pełną rozpadlin, przez ziemię suchą i ciemną, przez ziemię, której nikt nie może przebyć ani w niej zamieszkać?" A Ja wprowadziłem was do ziemi urodzajnej, byście spożywali jej owoce i jej zasoby. Weszliście i zbeczczyliście moją ziemię, uczyniliście z mojej posiadłości miejsce pełne odrazy. Kapłani nie mówili: "Gdzie jest Pan?" Uczeni w Piśmie nie uznawali Mnie; pasterze zbuntowali się przeciw Mnie; prorocy głosili wyroczenie na korzyść Baala i chodzili za tymi, którzy nie dają pomocy. Dlatego będę nadal prowadził spór z wami – wyroczenia Pana – i dzieci waszych dzieci będę oskarżał. Przejdźcie na brzegi Kittim i zobaczcie, poślijcie do Kedaru i zbadajcie starannie, czy stało się tam coś podobnego? Czy jakiś naród zmienił swoich bogów? A ci przecież nie są wcale bogami! Mój zaś naród zamienił swoją Chwałę na to, co nie może pomóc. Niebo, niechaj cię na to ogarnie osłupienie, groza i wielkie drżenie! – wyroczenia Pana.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (4, 7-15).

Gdy umrze sprawiedliwy, osiągnie pokój. Umierając osądzi zaś sprawiedliwy żyjących niegodnie, zobaczą bowiem odejście sprawiedliwego i nie rozumieją, co mówiono o nim. Albowiem rzuci Pan nieprawych bez głosu na ziemię i wstrząśnie nimi od fundamentów, i do ostatniego znikną w chorobach i zaginie pamięć o nich. dojdą bowiem w zamysłach swych do strasznych grzechów i będą ich oskarżać nieprawości ich. Wtedy z wielką odwagą sprawiedliwy stanie wobec tych, którzy go uciskali i odrzucili jego wysiłki. Widząc go przerażą się lękiem wielkim i zdumieją sławnym zbawieniem jego. Powiedzą bowiem w sobie, kajając się, westchną w ciasnocie ducha i rzekną: Oto ten, którego niegdyś mieliśmy za pośmiewisko i uczyniliśmy go pośmiewiskiem, szaleni, jego życie mieliśmy za szalone, a jego koniec za pozbawiony czci. A on policzony jest z synami Bożymi i wśród świętych jego los. Zbłądziliśmy bowiem z prawej drogi i światłość sprawiedliwości nas nie oświeciła. Słońce nie zajaśniało nam. Zeszliśmy na ścieżki nieprawych, chodziliśmy drogami nieprzebytymi, a drogi Pańskiej nie rozumieliśmy.

Na litii stichera świątyni.

Także stichery isomelosy świętego. Ton 1:

Jerzego Skylitzesa: Wesel się w Panu miasto Tessalonika, raduj się i śpiewaj wiarą świetliście odziany, Dymitra wszechsławnego cierpiętnika i świadka prawdy mając w zanadrzu jako skarb, rozkoszując się cudami, uzdrowienia widząc, zobacz zrzucającego zuchwałość obcych plemion, i dziękczynnie zawołaj do Zbawcy: Panie, chwała Tobie.

Anatoliosa: Pięknem pieśni rozjaśnijmy obecny dzień i ogłośmy wysiłki męczennika, należy nam bowiem słać wielkiego Dymitra, gdyż niszczy ataki

demonów, na igrzyska przyszedł gorliwie i odniósł sławne zwycięstwo, modli się do Zbawcy o zbawienie dusz naszych.

Ton 2. Germanosa: Do nadprzyrodzonych przybytków Chrystus Bóg przeniósł nieskalanego ducha Twego, Dymitrze, mądry męczenniku, Ty bowiem byłeś obrońcą Trójcy i na igrzyskach mężnie ucierpiałeś jako twardy diament, przebito niezniszczalny bok Twój, Czcigodny, przez co upodobniłeś się do przebitego na drzewie za zbawienie całego świata, otrzymałeś moc czynienia cudów, dając ludziom obficie uzdrowienia, przeto zaśnieście Twoje dzisiaj godnie świętujemy, sławiąc Pana, który wysłał Ciebie.

Chwała. Ton 5: Zbiegnijmy się z wiarą, zawołajmy świątecznie, wszyscy zaklaszczmy w dłonie w dzisiejsze święto naszego naczelnego wodza, niechaj weselą się zastępy niebieskie i przebitemu za przebitego, który zrzucił pychę Lyajosa, wołajmy do Króla Pana. Niechaj dziwi się ziemia i morze, świetlistego świecznika sławnym znakiem i godnie niech sławią młodzieńcy jako poskromiciela młodości, w starości laskę, w nieszczęściach orędownika, bogacącego ubogich, budowniczego pobożności, sprzymierzeńca żołnierzy, współzeglującego po głębinach, ze wszystkimi swego mocnego obrońcę miasta Tessalonika, przeto modląc się powiedzmy: Przesławny Dymitrze, uprzedź i wyrwij nas z wszelkiego utrapienia, i wybaw sługi Twoje modlitwami Twoimi.

I teraz. Teotokion. Germanosa patriarchy: Zatrąbmy surmą pieśni, nachyla się bowiem z wysoka Królowa Matka Dziewica i błogosławieństwami koronuje opiewających Ją. Królowie i książęta niech się zgromadzą i niech zaklaszczą Królowej, śpiewając pieśni, która Króla zrodziła z przyjaźni do człowieka niszczącego śmierć trzymającą ludzi. Pasterze i nauczyciele, dobrego Pasterza przeczystą Matkę zgromadziwszy się wysławmy, Świecznik szczerzłoty, świetlisty obłok, większą od niebios, uduchowioną arkę, ognisty tron Władcy, złote naczynie przyjmujące manę, zamkniętą bramę Słowa, wszystkich chrześcijan ucieczkę w pieśniach krasomówczych sławiąc, tak powiedzmy: Pałacu Słowa, uczyni nas pokornych godnymi królestwa niebieskiego, wszystko bowiem jest możliwe dla orędownictwa Twego.

Na stichownej stichery isomelosy o trzęsieniu ziemi.

Chwała. Stichera Anatola ku czci wielkiego męczennika. Ton 8:

Twoja nieskalana i Boża dusza, zawsze godny pamięci Dymitrze, ma mieszkanie w niebieskiej Jerozolimie, której ściany zostały namalowane przez przeczyste ręce niewidzialnego Boga. Twoje najczcigodniejsze i wielce umęczone ciało ma wspaniałą świątynię na ziemi, skarbnica cudów i uzdrowienie chorób, gdzie przybiegając czerpiemy uleczenia. Zachowaj miasto wielbiące Ciebie, Chwalebny, od wrogich ataków, albowiem masz odwagę wobec Chrystusa, który wysłał Ciebie.

I teraz. Oblubienico dziewicza, któraś Boga w niewypowiedziany sposób poczęła w ciele, Matko Boga Najwyższego, przyjmij modlitwy sług Twoich, Najczystsza, wszystkim dając oczyszczenie grzechów. Teraz przyjmując nasze modlitwy módl się o zbawienie nas wszystkich.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 3:

Wielkiego sprzymierzeńca w niebezpieczeństwach znalazł w Tobie cały świat, cierpiętniku, zwyciężającego narody pogańskie, a jak poskromiłeś pychę Lyajosa i dodałeś odwagi w boju Nestorowi, tak módl się, święty Dymitrze, do Chrystusa Boga, aby dał nam wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion o trzęsieniu ziemi, ton 8:

Spoglądasz na ziemię i sprawiasz, że się trzęsie, uchron nas od strasznej kary trzęsienia ziemi, Chryste Boże nasz, i dla modlitw Bogurodzicy ześlij nam swe wielkie miłosierdzie, jedyny Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Chwała. Troparion Dymitrowi. **I teraz.** Troparion o trzęsieniu ziemi.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Dzisiaj pobożnie obchodzimy święto cierpiętnika Dymitra, albowiem nieustannie modli się do Chrystusa, aby wszystkim dać pokój i miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gorące wspomnienie dla będących w nieszczęściach i pomoc naszą, w Bogu przemianę, przez którą wybawiliśmy się ze zniszczenia, Bogurodzicę z wiarą uwielbiamy.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Wspomnienie Twoje, sławny męczenniku Dymitrze, rozjaśniło dzisiaj Kościół Chrystusowy i zgromadziła wszystkich, aby godnie w pieśniach sławili Ciebie, mądry w Bogu, jako prawdziwego rycerza i wrogów zwyciężcę, przeto modlitwami Twoimi wybaw nas z pokus.

Chwała, i teraz. Teotokion: Śpiewamy Tobie, Oblubienico Boża, Matko Chrystusa Boga, sławiąc zrodzenie Twoje niepojęte, przez które wybawieni zostaliśmy z oszustwa diabła i wszelkich nieszczęść, Władczyni Bogurodzico, i z wiara wołamy: Zmiłuj się nad owczarnią Twoją, jedyna opiewana przez wszystkich.

Po polijejeju katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Jaśnienie cudów Twoich oświeca jak promieniami i oświecasz wszystkie krańce świata jak najjaśniejsza gwiazda, i wesoło wydajesz miłą woń jak drugi raj, weselisz dusze i uleczasz choroby, przeto godnie śpiewamy Tobie, Błogosławiony, i z miłością czcimy świętą pamięć Twoją, cierpiętniku Dymitrze, módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał czczącym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako Dziewicę i jedyną wśród niewiast, która bez nasienia zrodziła Boga w ciele, wszystkie pokolenia ludzkie błogosławimy, bowiem ogień Bóstwa zamieszkał w Tobie i jako niemowlę karmisz Stwórcę i Pana, przeto anielski i ludzki ród godnie sławimy najświętsze zrodzenie Twoje i zgodnie śpiewamy Tobie: Módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów kłaniających się z wiarą świętemu zrodzeniu Twemu.

Anabatmi, I antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich,* Bóg Izraela. **Stichos:** **Ku** świętym, którzy są na ziemi Jego, Pan całą wolę swą cudownie nakłoni. **Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 36 (10, 17-22).

Mówi Pan: «Oto Ja posyłam was jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębie! Strzeżcie się ludzi, albowiem będą was wydawać sądom i w synagogach swoich będą was biczować. Będą was prowadzić przed namiestników i królów z mego powodu, na świadectwo im i poganom. A gdy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam dane, co macie mówić, gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił w was. Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna, dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich przyprawią. I będziecie znienawidzeni przez wszystkich z powodu imienia mego, lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony».

Stichera po Psalmie 50, ton 6:

Dzisiaj wzywa nas cierpiętника światowe święto, przyjdźcie więc, miłośnicy świąt, radośnie świętujmy pamięć Jego, wołając: Raduj się, który szatę niegodziwości rozdarłeś wiarą, otoczywszy się męstwem Ducha. Raduj się, który zniszczyłeś podstępne działania wroga mocą daną Tobie przez Boga Jedynego. Raduj się, który z przebitymi członkami błogosławioną mękę Chrystusa duchowo nas opisałeś, do którego módl się, upiększenie cierpiętników, Dymitrze, abyśmy zostali wybawieni od wrogów widzialnych i niewidzialnych, i zbawili dusze nasze.

Kanon o trzęsieniu ziemi,

mający akrostych: O Chryste! Szybko powstrzymaj chwianie się ziemi. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym lądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Jakże straszny jest Twój gniew, z którego wybaw nas, Panie, nie zniszcz na ziemi naszego rodzaju, abyśmy z wdzięcznością zawsze Ciebie sławili.

Radując się z naszej pełnej poprawy, Władco, jak marnym liściem wstrząsasz całą ziemią, utwierdzając wiernych w Twojej bojaźni, Panie.

Chwała. Wybaw nas wszystkich ze straszego trzęsienia i nie daj, Panie, zginąć do końca Twemu dziedzictwu, które zagniewało Ciebie, wielce cierpliwego, ogromem zła.

I teraz. Teotokion: Jako słudzy wołamy do Ciebie, Matko Boża: Zwykle miłosierdzie Twego łona okazując temu miastu i ludowi, wybaw nas ze straszego trzęsienia i zniszczenia.

Dwa kanony świętego.

Pierwszy kanon,

mający akrostych: Przemówię do dobrego zwycięzcy Dymitra. Poemat Teofanesa. Ton 4:

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężyłeś moc Amaleka w pustyni.

Bożą koroną męki zraniony, przy Bogu radujesz się, jaśniejąc Światłością od Niego i napełniany Światłością, wielki męczenniku godny czci.

Jako świadka prawdy, który aż do krwi cierpliwie walczył, Błogosławiony, zdecydowany sprzeciw w męce okazałeś i przyjął Ciebie Władca.

Zrzuciłeś na ziemię wynalazcę zła, Dymitrze, męczeńską Twoją włóczęgią zadziwiwszy, Błogosławiony, umacniany mocą łaski Bożej, przewyższającej rozum.

Teotokion: Najpierw jako Bóg będąc bez matki, stałeś się człowiekiem bez Ojca z Bogurodzicy opiewanej przez wszystkich, przyjąwszy ciało po zjednoczeniu, co przewyższa słowa i rozum.

Inny kanon,

mający akrostych: Czczę łaskę mirry Dymitra. **Poemat Jerzego Skylitzesa. Ton 8:**

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Dymitrze, otwarte źródła wonnej i czcigodnej mirry, obmyj serce moje ze skalania żądz, okazawszy mnie wonnym czynem łask Chrystusowych, rozum mój obdarz łaską, abym opiewał Bożą łaskę Twoją.

Słowo Boże powiedziało, że rzeki wody żywej popłyną z łona wiernych, przeto przelewające się źródła mirry Twojej zawsze płyną, które weselą miasto Boże, sławiący męczeńską odwagę Twoją.

Dawno temu łaska Mojżesza uderzona o kamień w ziemi pustynnej otworzyła strumienie rzek płynących, ciało zaś Twoje, Dymitrze, przebite włóczęgią, okazało się źródłem mirry będącej ochłodą dla nowego Izraela.

Za rany Twoje męczeńskie masz odpłatę, Dymitrze, jakiej oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, teraz zaś mirry morze jako odpłatę za czystość rozlewasz krańcom ziemi, oczyszczając żądze dusz.

Teotokion: Słowo Boże znalazło Ciebie jako nieskalane mieszkanie, Najczystsza, i wcieliło się w łono Twoje, ciało przyjęło z Ciebie i namaściło Bóstwem swoim, jedno przyszło w dwóch naturach i zostało nazwane toczącym mirrę, Chrystusem Bogiem i człowiekiem.

Katabasja: Otworzę me usta i napełnię się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Zraniona ziemia za nasze złe przebywanie zawsze Twój gniew wywołuje na nas, Szczodry Królu wszystkich, lecz oszczędź, Władco, Twoje sługi.

Panie, wstrząsający ziemią, znowu ją umocnij, karząc naszą niemoc, chcąc umocnić w Twojej Boskiej bojaźni, Łaskawco.

Chwała. Unikajmy, bracia, grzechów rodzących gorzką śmierć i ciężkie trzęsienia, i nieuleczalne rany, okażmy Bogu przykłady pokuty.

I teraz. Teotokion: Jedyna łaskawa, gorliwie ubłagaj najłaskawsze Słowo, aby nas wybawił z tego trzęsienia i gniewu, błagamy Ciebie, czysta Bogurodzico.

Inny kanon.

Hirmos: Weseląc się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Zamieniłeś w nicość nakaz prześladowców Twoich, bowiem Słowo Boże ponad wszystko czciłeś, cierpiętniku.

Świecznikiem pełnym światłości męki w przybytku byłeś, jaśniejąc Bożą Światłością, męczenniku cierpiętniku Dymitrze.

Miasto Twoje zdobyło Ciebie jako święte źródło uzdrowień i skarb nie do wykradzenia, wzbogaciwszy się wszelką radością.

Teotokion: Uleczając niszczały obraz zrodzonych z ziemi, Przeczysta, w Ciebie przybrał się weń, Bogiem będąc i stając się człowiekiem.

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Zrodziwszy się z niebios od Boga stałeś się dziedzicem Bożych dóbr i nazwany dostałeś Synem, współdziedzicem Chrystusa i królujesz z Nim, czego obrazem jest mirra, Dymitrze.

Zakorzeniłeś się jak drzewo Dawida, sławny, przy źródle wód i wydałeś wielki owoc męczeństwa, a teraz okazałeś się źródłem mirry, sięgającej krańców ziemi.

Zaczerpnąwszy łaskę Chrystusa, który z krwią wytoczył wodę, krew wylałeś Twoją i przebity zostałeś dla Chrystusa, a teraz jak wodę rozlewasz sercem wonną mirrę, Dymitrze.

Teotokion: Święte Twoje naczynia duchowe, Przeczysta, pełne są aromatu i mirry Bożego Ducha, który zstąpił na Ciebie, bowiem rodząc Boga wyrwałś ludzi z okropnych żądz.

Kontakion o trzęsieniu ziemi, ton 6: Wybaw z ciężkiego trzęsienia ziemi wszystkich nas, Panie, i z nieznośnej rany z powodu grzechów naszych. Oszczędź, Panie, pobożnych królów i lud Twój, który nabyłeś krwią Twoją, Władco, i nie wydawaj miasta na zgubę strasznego trzęsienia, innego bowiem poza Tobą Boga nie mamy i zawołaj do śpiewających: Ja jestem z wami i nikt przeciwko wam.

Katyzma poetycka o męczenniku, ton 4:

Prosomion: Zadziwił się Józef.

Jako do mężnego cierpiętnika i odważnego rycerza Króla wszystkich Chrystusa, wołamy do Ciebie w pieśniach: Raduj się, męczenników ozdobo i piękno. Raduj się, jaśniejąca gwiazdo Kościoła i murze obronny, ucieczko przybiegających do Ciebie, wielki męczenniku, sławny Dymitrze, wszystkich śpiewających Tobie wybawiaj z wszelkiego oszustwa i zła wroga.

Chwała, i teraz. Katyzma poetycka o trzęsieniu ziemi, ton 4:

Boże, który umocniłeś fundamenty ziemi i jeden trwożysz morską głębię jako Stwórca wszystkiego wybaw nas z osądzenia na straszne trzęsienie ziemi, błagamy Twoje miłosierdzie, Przyjacielu człowieka.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Wstrząsasz, Panie, ziemią, chociaż umocniłeś ją dla nas wszystkich prawdziwym umocnieniem, wstrząsanym chytrą fałszywego i strasznego wroga.

Z Bożego Twego rozkazu wszystko się trzęsie i poruszasz serca żyjących na ziemi, Władco, słusznego Twego gniewu, Panie, powstrzymaj fale.

Chwała. Nawet ci, którzy nie myślą o Twojej bojaźni, przerażają się wstrząsami całej ziemi, jedyny łaskawy, lecz okaż na nas Twoje miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Wiemy, Bogurodzico, że jesteś świątynią, w świętej Twojej świątyni z rozrzewnieniem podnosimy ręce na modlitwę, zobacz nasze rozdrażnienie i daj nam pomoc.

Inny kanon.

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Zwyciężywszy fałsz bezbożności ujrzałeś Boże najwyższe Słowo, które chwalebnie ukoronowało Ciebie, Dymitrze, śpiewającego: Chwała mocy Twojej, Panie.

Odniósłszy zwycięstwo nad oszustwem, zwycięską koronę chwały przyjąłeś, Dymitrze, wołając do Stwórcy Twego: Chwała mocy Twojej, Panie.

Kierowany życiodajną dłonią osiągnąłeś spokojną przystań, gdzie teraz radujesz się wołając, Dymitrze: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: Jako bardziej święta od wszystkich stworzeń stałaś się jedyna godną być Matką Boga, a rodząc Go oświeciłaś świat łaską poznania Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Wszelkie skalenie zrodzenia odrzuciłeś przez kapiel odrodzenia, zachowując czystość aż do zgonu, przeto Chrystus przemienia, Dymitrze, naturalną wilgoć w mirrę, jak i wodę przemienił w wino.

Jako ognia naturę wszystkim dajesz, całą zachowując moc, tak Twoja mirra, cierpiętniku, czerpana jest przez wszystkich, a nie zmniejsza się jej ilość, przeto teraz wielbiąc kłaniamy się i śpiewamy Bogu, który dał Tobie łaskę.

Któż może opowiedzieć całą chwałę Twoją, Chryste Słowo, widząc Twoje łaski, które dałeś cierpiętnikom Twoim, Dymitr męczennik toczy zaś jak źródło mirrę, która uzdrawia, wydziela miłą woń i rozpędza omroczenie zła.

Napełniasz źródło z ziemi bijące, zanim skropisz całe jej oblicze, Ty zaś ukrywszy się pod ziemią, męczenniku, okazałeś się źródłem wonnej mirry, Dymitrze, mnóstwo bowiem włóczyń otworzyło żyły i teraz poisz krańce świata.

Teotokion: Znamy Ciebie jako Oblubienicę Bożą i Matkę, Ciebie bowiem jako pachnącą mirrą różę znalazło Słowo Boże, kwitnący w pokornej dolinie ludzkiej, zapragnął piękna Twego i z Ciebie przyszedł niosąc ciało, wiernych otaczając miłą wonią.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Niech zadrży teraz nasze serce, widząc należną Bożą karę, i zawołaj: Oszczędź Twój lud, Władco Panie, powstrzymaj Twój sprawiedliwy gniew, łaskawco.

Ludzi i miasto, które nabyłeś Twoją Krwią, Jezusie, nie wydaj na zgubę, gdy trwożysz ziemię strasznym trzęsieniem, błaga Ciebie chór apostołów.

Chwała. Władco, odszedłem od Twoich prawych dróg myślą moją rozpustną, do niezadowolenia doprowadzamy Ciebie, miłosiernego i zapominającego nasze zło, ale miłosierny i szczodry bądź dla Twoich sług.

I teraz. Teotokion: Teraz nadszedł czas pomocy, teraz trzeba pogodzić się, Czysta, z Twoim Synem i Panem, aby ulitował się nad nami, uciekającymi się do Ciebie, i wybawił z należnego gniewu.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Ogień miłości Bożej do serca swego przyjąwszy, ogień wygasileś bezbożnego składania ofiar bożkom, sławny Dymitrze.

Wybawiając nas z nieszczęść objaw się Dymitrze, modlitwami Twoimi okrywając z wiarą i miłością sławiących Ciebie.

Ci, którzy z wiarą gorliwie przybiegają do świątyni Twojej, Dymitrze, szybko zostają wybawieni ze słabości i żądz duchowych.

Teotokion: Słowo Boże, jednoistotne Ojcu, staje się Synem Twoim, co przewyższa rozum i słowa, Boża Matko.

Inny kanon.

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Byłeś przybytkiem Tego, który z niebios zstąpił z miłosierdzia jak deszcz lub krople łagodnie spadające, i napił Ciebie tajemniczymi darami, a Ty teraz z grobu wytaczasz źródło mirry, Dymitrze.

Cierpiętnikiem będąc jak w Zakonie, wszelkiej pozbawiwszy się światowej miłości, napiłeś się, męczenniku, olejem łaski Ducha, zwyciężyłeś bowiem biesów ciemności przyjąwszy jako zapłatę toczenie wonnej mirry, Dymitrze.

Okazałeś się różą zakwitłą wewnątrz ogrodu Pańskiego, Dymitrze, zboczony krwią męki i ranami cięć, i cierpieniami męki i rozpaleniem pieca, a teraz mirrę zawsze toczysz.

Oto znowu widzimy Bożą arkę, świątynię męczennika, gdzie wewnątrz świecznik, grób noszący mirrę i olej, wokół którego radując się duchowo i weseląc, wysławmy wielkiego Dymitra.

Jako nowy Eliasz zraniony zostałeś gorliwością Chrystusowej miłości, króla oskarżyłeś i siebie samego wydałeś na śmierć, ale żyjesz i grób Twój okazał się źródłem mirry, jak niewyczerpane naczynie oleju.

Teotokion: Opisując dawno temu Twoją tajemnicę, śpiewał Praojciec Twój: Córki królewskiej chwała w pałacu i Ciebie wysławił jako pobłogosławioną przez ludzi. Raduj się, świata całego wezwanie.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Władco, nie mając odwagi modlić się, upokorzeni, do Twojej wysokości, wybranych Twoich aniołów prosimy o gorącą modlitwę, abys dzięki niej wybawił nas z Twego gniewu.

Teraz poznaliśmy, Panie, że zmiłowałeś się nad nami i nie pogrzebałeś nas pod ziemią w strasznym upadku, bardzo grzesznych, przeto z wdzięcznością kłaniamy się Tobie, Chryste.

Chwała. Nakazujesz wahać się osnowom ziemi, abyśmy my przestali wahać się w cnotach, umocnij nas w lepszym stanie i Twoją bojaźnią.

I teraz. Teotokion: Święta Boża Oblubienico, otocz teraz opieką Twój wąpiący lud i macierzyńskimi modłami za nami Boże niezadowolenie szybko przemień, błagamy Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Zgodnie zgromadziliśmy się i opiewamy sławną i świetlistą pamięć Twoją, i pełną cudów, i darów Świętego i Czcigodnego Ducha.

Rozwiąż więzy moich grzechów modlitwami Twoimi, albowiem jako niezwycięzony męczennik masz odwagę wobec Władcy i bądź mi ucieczką i opieką, Dymitrze.

Teotokion: Czystą Ciebie pośród cierni znalazł Oblubieniec jako najczystsza krynicę i w dolinie kwiat, o Matko Boża, zamieszkałszy w łonie Twoim.

Inny kanon.

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Zakwitłeś duchowo jak oliwka płodna, rękoma noszącymi włócznie gwałtownie zabity, wiernych zaś pocieszasz, mirrę teraz tocząc z Bożego grobu Twego, Dymitrze.

Samego siebie okazałeś obrazem pszczoły rozliczne czyniąc dary, duszę nieskalaną jako miód w ciele zachowując i teraz mirrę toczysz, dającą słodycz duszy.

Umiłowałeś z duszy Chrystusa i poszedłeś za Nim do mirry wonnej w Bogu, i połączyłeś się z Nim złączeniem najlepszym, i teraz strumienie mirry toczysz nieustannie, Dymitrze.

Krople cierpiętniczej krwi Twojej kapiące na ziemię, wonnym źródłem mirry stały się, i teraz nieustannie toczysz ją czerpiącym, Dymitrze.

Potem Twoich cierpień oblany, mądry, jak nowe źródło wód, potrzebującym obficie toczysz mirrę Twoją ku uzdrowieniu przychodzących z gorliwością, Błogosławiony.

Teotokion: Widząc złocisty świecznik Światłości niegasnący i mając mnóstwem grzechów dusze omroczone, przystąpmy, daję bowiem oświecenie i odpędza wszelkie omroczenie.

Kontakion o męczenniku, ton 2: Krwi Twojej strugami Bóg odział w purpurę Kościół, On dał Tobie moc niezwyciężoną i zachowuje Twoje miasto nienaruszone, bowiem Ty jesteś Jego umocnieniem.

Ikos: Opiewajmy jako rycerza Chrystusowego wielkiego męczennika Dymitra, w pieśniach i śpiewach wołając do Władcy i Stworzyciela świata: Wybaw nas z trzęsienia i utrapień, Przyjacielu człowieka, dla modlitw Bogurodzicy i wszystkich świętych męczenników Twoich, wszyscy bowiem w Tobie mamy nadzieję, że zostaniemy wybawieni z nieszczęść, Ty jesteś bowiem umocnieniem naszym.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Wielce sławiony Panie, wielce cierpliwy, nie zabiłeś Twoich sług wstrząsami i strasznym chwianiem się ziemi, ale przeraziłeś ich, poszukując jak ich nawrócić ze zła, abyśmy wszyscy żyli.

Jęki z serce ślemy i łzy wylewamy, abyśmy miłosiernego Władcę poruszyli, Chrystusa, który skruszył nas wszystkich trzęsieniem ziemi, ze względu na rozmnożenie się naszych grzechów.

Chwała. Biada, zawołajmy, i ręce wyciągnijmy do najwyższego Boga, przestańmy czynić zło, gdyż Zbawca jest niezadowolony, wstrząsa całą ziemią, chcąc nas umocnić.

I teraz. Teotokion: Spraw, Przeczysta, abyśmy zostali zbawieni przez Twoje modlitwy, którzy mamy zginąć przez gniew Boży, wielkie zagniewanie i straszne, obecnego osądzenia, ze względu na mnóstwo naszych grzechów.

Inny kanon.

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Upiększony Bożą chwałą i łaską, męczenniku cierpiętniku, jaśniejsz światłością i oświecasz wołających: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Jak purpurą upiększony jesteś Twoją krwią, mając zamiast berła sławny krzyż, z Chrystusem królujesz teraz męczenniku Dymitrze, wołając: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Teotokion: Wysławiona i oświecona Matko Dziewico, wszystkich czczących Ciebie jako prawdziwą Bogurodzicę, otocz opieką: Błogosławiona jesteś między niewiastami, nieskalana Władczyni.

Inny kanon

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Wodę zaczerpnąć spragnionym nakazał Izajasz, a gdyby ujrzał grób Twój, Dymitrze, zawołałby tak: Przyjdźcie do źródła mirry i zaczerpnijcie zbawienie.

Ziemi owocem byłeś i zamieszkałeś w ziemi łagodnych, gdzie woda słodczy, której napiwszy się do syta źródło mirry zawsze toczysz, Dymitrze, i rozlewasz.

Wyrosłeś jako łoża winnej latorośli, trwająca nieodciętą od Bogu i zjednoczona, i przez to napełniłeś się obfitością niewypowiedzianą, mirrę jako strumienie wszystkim toczysz teraz, Dymitrze.

O, nowe Twoje walki! O, przedziwne męki cierpienika! Twego ciała krew za Niego przelaną przyjął Chrystus, okazując Ciebie źródłem mirry, Błogosławiony.

Strumień mirry Twojej rozlewając rozciągnąłeś wielką głębię cudów i zatapiasz słabości dusz oraz ciał, i pokus, Dymitrze, burzę wszelką usypiając.

Teotokion: Mlekiem karmiłaś Dziewico noszącego ciało Boga Twego zrodzonego, aby złagodzić cierpienie Adama będącego w otchłani, który spożył z drzewa poznania i przekroczył przykazanie.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Przeraziliśmy się, Przyjacielu człowieka, Twego sprawiedliwego gniewu, który nagle nas ogarnął, ogarnęła nas nieskończona rozpacz, widząc Twoje zagniewanie na nas.

Podnieśmy, wierni, ręce i oczy ku jednemu Władcy, który może zbawić, wołając: Chryste, szybko odwróć od nas Twoje zagniewanie, jako Przyjaciel człowieka.

Tysiące aniołów, zgromadzenie męczenników, proroków, apostołów, ascetów, hierarchów świętych chór błaga Ciebie, Władco: Oszczędź Twój pokorny lud.

Chwała. Znasz, Szczodry, nasz los, wszystkie nieuleczone pokusy ciała, ukróć Twój gniew i utul trwogę, i otocz nas, Szczodry Twoim miłosierdziem.

I teraz. Teotokion: Miłosierna Bogurodzico, która urodziłaś łaskawego Zbawiciela, zobacz rozdrażnienie i westchnienia Twego ludu, módl się, aby ubłagać Władcę o miłosierdzie dla nas.

Inny kanon.

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Omroczyłeś cały wraży gniew, chwalebny, i w walce niezmienną mocą Chrystusa przyobleczony stałeś się zwycięzcą, męczenniku Dymitrze, i wołałeś: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Męczenników wytrwałość okazałeś i za wezwaniem męczenników poszedłeś, męczenniku, obmywszy się kąpielą świętą i nie kalając się

napaściami grzesznymi, włócznią przebijany i wołający: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Cudów Twoich mnóstwo, darów rozum przewyższających, które Tobie dał Chrystus, wszystkim okazując łaskę uzdrowień przekraczających słowa, jawnie głosząc nam Twoją łaskę, wołającym: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Teotokion: Jedyną we wszystkich pokoleniach Dziewicę Matkę i Bogurodzicę czcigodną w pieśniach wysławiamy, Ty bowiem Orędownika zbawienia naszego jako Zbawcę świata zrodziłaś Słowo, do którego wołamy: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Inny kanon.

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Aby uczynić Ciebie znanym będącym w świecie, Dymitrze, Bóg zachował Ciebie jako niegasnącą świecę duchową, zawsze namaszczonej olejem czynów i jako arce otworzył Tobie bramy, okazując Ciebie zawsze toczącym źródłem mirry Bożej, danej jako zapłata łaski za czystość.

Nie z krwi, jak mówi czcigodna Ewangelia, ani z żądz ciała, Dymitrze, lecz z Boga zrodziłeś się, wcielonego czcząc Boga, krew bowiem gorliwie ze względu na Niego wytoczyłeś i przyjąłeś z wysoka łaskę cudów, tocząc Bożą mirrę, duszę otaczając wonią.

Ty okazałeś się drabiną uduchowioną, na ziemi umocnioną stopami ciała i do niebios sięgającą, Bożym bowiem wzbogacony jesteś umocnieniem, męczenniku, i okazałeś się kolumną namaszczonej olejem wysiłków męki, i teraz toczysz przybiegającym z wiarą źródło Bożej mirry.

Ciebie nazwał rzeką Bożą nawodnioną, śpiewając proroczo Dawid, oto bowiem niewyczerpanym źródłem mirry Twojej, Dymitrze, mnóstwo rzek nawadniasz, które głosy swoje podnoszą i klaszczą w dłonie ku chwale Boga wszystkich, który wysławił Ciebie.

Pan jedyny trójświęty, Ty Boże wszechmocny, którego głosząc cierpiętnik Dymitr zamknięty został w więzieniu i skorpion zmysłowego węża zamorzył duchowego oraz pychę Lyajosa zrzucił przez Nestora Bożego, włócznią przebity zostałeś i mirrę teraz z grobu toczysz.

Teotokion: Za Adama Pan, za Ewę Ty, Najczystsza, Gabriel zaś za podstępного węża, a krzyż za drzewo, ogród grobu zamiast Edenu, raduj się zamiast smutku, włócznia zamiast płomiennej oreży i purpura zamiast liści figowych, Ciebie opiewamy bowiem, Bogurodzico, jako przyczynę wszystkiego.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Oto my wszyscy zgrzeszyliśmy i ziemia, która nie w niczym nie zgrzeszyła, strasznie się męczy, karząc bowiem nas, Przyjaciel człowieka całą

nią wstrząsa, niech zważy na nasze uczucia, zatroszczymy się o nasze zbawienie.

Panie czasów i lat, w jednej chwili zachciałeś skruszyć Twoje sługi, powstrzymałeś, Władco, wielką Twoją łaskawość, dziękujemy Tobie, my, nieodpowiedzialni ludzie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chryste, wybaw nas od trzęsienia ziemi, miecza, gorzkiej niewoli i napaści pogan, od głodu i rozdrażnienia, Władco, i od wszelkich innych nieszczęść wybaw nas, Szczodry, i Twoje miasto, i wszystkie krainy, które wiernie Ciebie wysławiają.

Chwała. Ziemia bez słów woła, jęcząc: Za co mnie tak bardzo czynicie skalaną, wszyscy ludzie? Was Władca oszczędza, a mnie jedną rani, nawróćcie się i w pokucie wywołajcie miłosierdzie Boga.

I teraz. Teotokion: Dziewico, która w zrodzeniu nie przecierpiałaś zniszczenia, wybaw ze zniszczenia nas wszystkich, ze strasznego trzęsienia i smutku, utul niezadowolenie Władcy Twoimi macierzyńskimi błaganiami, Łaski Pełna.

Inny kanon.

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, wywyższamy.

Rozerwij więzy grzechów tych, którzy śpiewają Tobie, cierpiętniku, powstrzymaj żądź ataki, rozerwij wzburzenie herezji i wycisz burzę pokus, modlitwami Twoimi.

Skieruj ku ścieżkom prawym niebieskiego królestwa świętą owczarnię Twoją, ukoronowany męczenniku Dymitrze, ku pastwiskom zbawczym, ku miejscu wiecznemu.

Módl się, męczenniku Dymitrze, do Dawcy życia Pana i Króla mocy, aby śpiewający Tobie stali się godni koron chwały i niebieskiego królestwa.

Teotokion: Jako korzeń, źródło i przyczynę niezniszczalności, Ciebie, Dziewico, wszyscy wierni z nadzieją chwałą czcimy, Ty bowiem hipostatyczną nieśmiertelność nam wytoczyłaś.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciebie i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Przyjąwszy Twój alabaster duchowy, pełen łask Bożej mirry, mając Chrystusa, który skłonił dla Ciebie głowę, męczenniku, a dla błogiego życia Twego świetlistej czystości, pobłogosławiony zostałeś i napełniony łaską toczenia mirry krańcom świata.

Oto czekającej na Ciebie odpłaty niewypowiedzianej świetliste przedwstępne przedstawienie, oto źródło mirry zawsze płynącej, o cierpiętniku! Stojąc bowiem przed Bogiem z odwagą męczeńską, wyproś nam zwycięstwo nad wrogami.

Wyobrażeniem krzyża zwycięskiego zwyciężyłeś surowość Lyajosa przez zwycięzcę oraz współmęczennika Nestora, a teraz poddaj nam wszystkie narody pogańskie i umocnij nas.

Gorącą miłością z serca przybiegając do czcigodnej arki Twojej, męczenniku Chrystusowy, mirrę toczącą rzekami, modlitwami Twoimi wybaw nas z czynów zgubnych dla duszy i z potopu okropnych żądź, okazując nas otoczonymi wonią mirry Twojej.

Dzisiaj radość duchową spełniając, Dymitrze, widząc mirrę Twoją nieustannie toczące źródło, Ty zaś żądź omroczenie niszcząc jako pełen Światłości Bożej, jako pozwalający za dnia chodzić przystojnie i widzieć niedostępną Światłość Bożą.

Teotokion: Ty, Najczcigodniejsza, jesteś złotą gołębicą, jako sęczek oliwkowy noszący Słowo Boże, które namaściło ciało swoje olejem Bóstwa, które w serce jako arkę przyjąwszy cierpiętnik z grobu mirrę toczysz, i namaszczasz oblicza wiernych.

Fotagogikon: Krzyżem uzbroiłeś Nestora i przez Niego pychę Lyajosa zniszczyłeś na igrzyskach, Dymitrze, mając jak Chrystus włócznią otwierany bok, którą ochraniaj owczarnię Twoją.

Na chwalitnie stichery męczennika, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Przebity zostałeś i wroga jękami Twoimi zraniłeś, martwym go uczyniłeś i beczynnym, z którego zła wybaw nas, Dymitrze, odważny przed męką męczenniku, świętymi modlitwami Twoimi, Bożą bojaźnią rozrzewniając serca i dusze nasze, Święty.

Widząc Ciebie jako rzekę pełną wód duchowych, Święty, modlimy się, aby dusze nasze wyniszczone przez ataki żądź, miłosierdziem Twoim wielkim święcie zrosił i obmył będących skalanymi, wybawiając z licznych nieszczęść i wiecznej męki.

Jako gwiazda jaśniejąca na ziemi okazałeś się przez jaśnienie cudów, zawsze oświecając świat cały, Dymitrze sławny, mgłę omroczenia rozpędzając modlitwami Twoimi od dusz naszych i uleczać choroby tych, którzy z miłością spełniają pamięć Twoją, chwało męczenników i pochwało.

Inne stichery, ton 5:

Przyjdź do nas, męczenniku Chrystusowy, potrzebujących nawiedzenia Twego, i wybaw z uciemienienia dręczących zakazów i okropnej wściekłości heretyków, przez których jak niewolnicy i nagi pędzeni jesteśmy, z miejsca na miejsce często przechodząc i błędząc po pustyniach, i górach. Ulituj się przeto, Chwalebny, i daj nam pociechę, utul burzę i wygaś gniew na nas, modląc się do Boga dającego światu wielkie miłosierdzie.

Zostałeś nam dany jako mur obronny, który nie uląkł się wrażej niewoli, czyniąc nieskutecznymi ataki barbarzyńców i utulając słabości, drogo niezniszczalna i fundamencie niezwyciężony, stróżem miasta, mieszkańcem i zwycięzcą byłeś dla miasta Twego, Dymitrze, które i teraz okropnie

wynędzniałe i obciążone zbezczeszczeniem, wybaw modlitwami Twoimi, modląc się do Chrystusa, który daje światu wielkie miłosierdzie.

Wszelką cnotę przyjąwszy, chór cierpiętników ujrzałeś, całkowicie niezniszczalnego i błogosławionego życia rozkosz godnie odziedziczyłeś, a w nim wspaniale ozdobiony, Dymitrze, i naśladowaniem Chrystusa uczczony, i chwalać się równością włóczni, prosz gorliwie, aby wybawił nas, czczących Ciebie, z żądz i okropnych nieszczęść, gorąco modląc się do dającego światu wielkie miłosierdzie.

Chwała. **Isomelos** **Andrzeja Jerozolimskiego.** **Ton 4:** Zaśpiewajmy Temu, który odziedziczył włóczniami łaskę Zbawczego boku przebitego włócznią, z którego nam Zbawca toczy wody życia i niezniszczalności, uczcijmy Dymitra, najmędrszego wśród uczonych i ukoronowanego wśród męczenników, który zakończył bieg cierpień krwią i cudami zajaśniał na całej ziemi, naśladowca Władcy i miłosiernego wspomóżyciela ubogich, w licznych i częstych okropnych nieszczęściach, orędownika Tessalończyków, którego pamięć czcząc sławimy Chrystusa Boga, dającego wszystkim uzdrowienia ze względu na Niego.

I teraz. Teotokion: Wybaw nas z kłopotów naszych, Matko Chrystusa Boga, która zrodziłaś Stwórcę wszystkich, abyśmy wszyscy wołali do Ciebie: Raduj się, jedyna Orędowniczko dusz naszych.

Wielka doksologia.

Na Liturgii Błogosławieństwa i z kanonu o trzęsieniu ziemi pieśń 3 o eaz z kanonu świętego pieśń szósta.

Prokimenon, ton 6: **Zbaw, Panie, lud Twój,* i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Stichos:** **Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.**

I świętego, ton 7: **Sprawiedliwy rozweseli się w Panu* i w Nim ma nadzieję.**

Czytanie Listu świętego Pawła Apostoła do Hebrajczyków (perykopa 231 od połowy; 12, 6-13).

Bracia, tego miłuje Pan, kogo karze, chłoscze każdego, którego za syna przyjmuje. Trwajcie w karności. Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? Jeśli jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. Zresztą, jeśli ceniliśmy i szanowaliśmy ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy. Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni, ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swej świętości. Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości. Dlatego opadłe ręce i osłabłe kolana wyprostujcie. Proście czyńcie ślady nogami, aby kto chory nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Tymoteusza, perykopa 392 (2, 1-10).

Dziecię Tymoteuszu, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie, a to, co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaz zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych. Weź udział w trudach i przeciwnościach jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa! Nikt walczący po żołniersku nie wikła się w kłopoty około zdobycia

utrzymania, żeby się spodobać temu, kto go zaciągnął. Również jeżeli ktoś staje do zapasów, otrzymuje wieniec tylko wtedy, jeżeli walczył przepisowo. Rolnik pracujący w znoju pierwszy powinien korzystać z plonów. Rozważaj, co mówię, albowiem Pan da ci zrozumienie we wszystkim. Pamiętaj na Jezusa Chrystusa, potomka Dawida! On według Ewangelii mojej powstał z martwych. Dla niej znoszę niedolę aż do więzów jak złoczyńca; ale słowo Boże nie uległo skrepowaniu. Dlatego znoszę wszystko przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie razem z wieczną chwałą.

Alleluja, ton 4: Boże, odrzuciłeś nas i zniszczyłeś nas, rozgniewałeś się, lecz okazałeś nam litość. **Stichos:** Wstrząsnąłeś ziemią i napelnileś ją drzeniem.

Świętego. Alleluja, ton 4: Sprawiedliwy rozkwitnie jak palma, jak cedr na Libanie rozrośnie się.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 27 (8, 21-27).

W owym czasie gdy Jezus wszedł do łodzi, weszli za Nim uczniowie Jego. A oto gwałtowna burza zerwała się na jeziorze, tak że fale zalewały łódź, a On spał. Przystąpili do Niego uczniowie Jego i obudzili Go, mówiąc: «Panie, ratuj nas, giniemy!» A On im rzekł: «Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary?» Potem wstał, rozkazał wichrom i jezioru, i nastąpiła wielka cisza. A ludzie mówili zdumieni: «Kimże On jest, że wichry i jezioro są Mu posłuszne?»

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 52 (15, 17-16, 2).

Mówi Pan uczniom: «To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali. Jeżeli świat was nienawidzi, wiedzcie, że Mnie pierwaj znieawidził niż was. Gdybyście byli ze świata, świat kochałby to, co jest jego. Skoro nie jesteście ze świata, bo Ja was wybrałem ze świata, dlatego nienawidzi was świat. Pamiętajcie słowa, które Ja do was powiedziałem: „Sługa nie jest większy od pana swego”. Jeżeli Mnie prześladowali, i was prześladować będą. Jeżeli słowo moje zachowali, i wasze zachowywać będą. A to wszystko będą wam czynić z powodu imienia mego, bo nie znają Tego, który Mnie posłał. Gdybym nie przyszedł i nie mówił do nich, nie mieliby grzechu. Teraz jednak nie mają usprawiedliwienia dla grzechu swego. Kto Mnie nienawidzi, i Ojca mego nienawidzi. Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których nikt inny nie dokonał, nie mieliby grzechu. Teraz jednak widzieli je, a jednak znieawidzili i Mnie, i Ojca mego. Ale to się stało, aby się spełniło słowo napisane w ich Prawie: Znieawidzili Mnie bez powodu. Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja pošę wam od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. Ale wy też świadczyście, bo jesteście ze Mną od początku. To wam powiedziałem, abyście się nie zgorzyli. Wyłączą was z synagogi. Owszem, nadchodzi godzina, w której każdy, kto was zabije, będzie sądził, że czyni przysługę Bogu.

Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. **Alleluja.**

Drugi: **W** pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. **Alleluja.**

